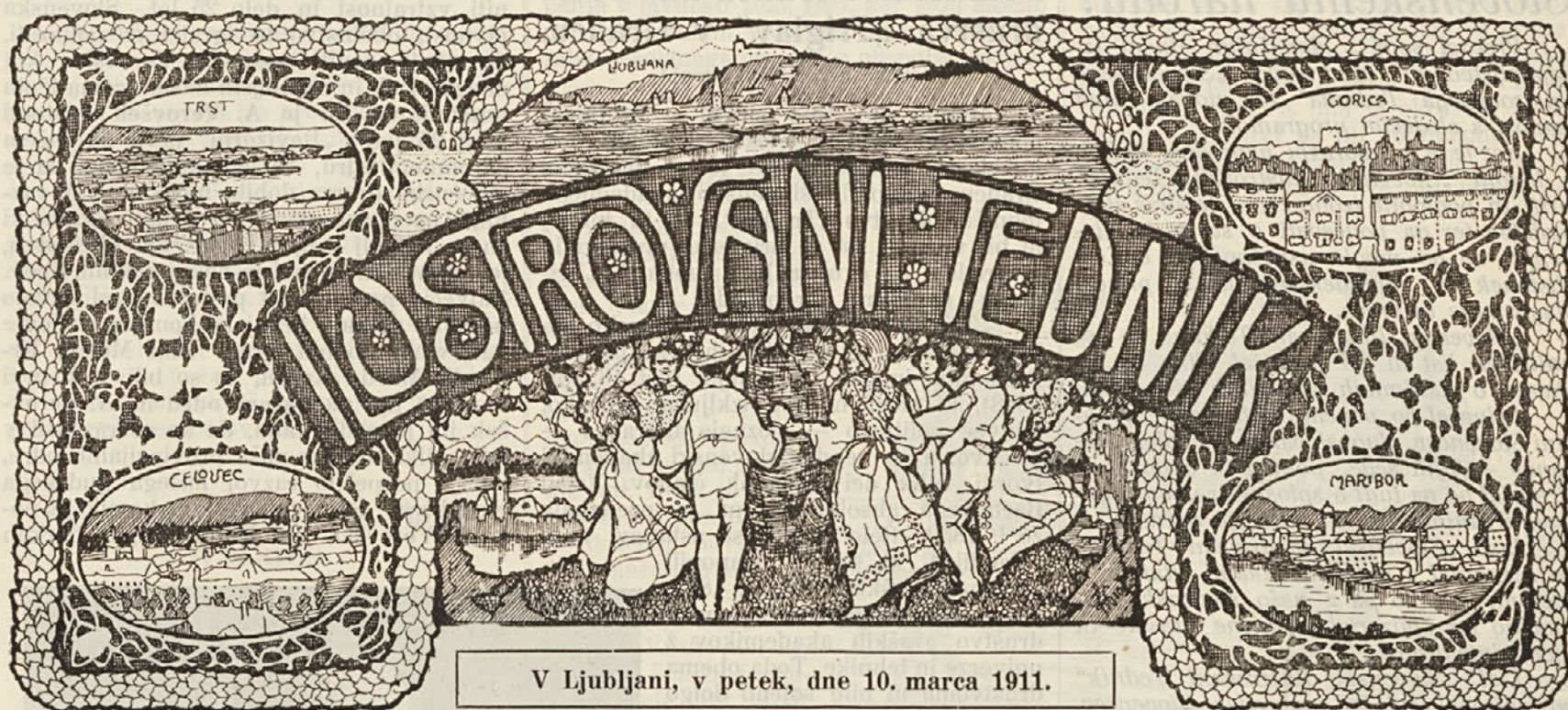

V Ljubljani, v petek, dne 10. marca 1911.

Naročnina za Avstroogersko: 1/4 leta K 1-80 1/2 leta K 3-50 celo leto K 7— za inozemstvo: " 2-30 " 4-50 " 9—		Redakcija in administracija: Ljubljana, Frančiškanska ulica št. 8. Telefon (začasno) 118. Uradne ure za stranke: samo ob delavnikih od 9—12 ure.		Oglasnina za petitno vrsto enkrat 30 vin.. Pri 10 objavah se dovoli 5% pri 20 — 15%, pri 30 — 25% in pri 40 — 35% popusta.	
Leto I.	Posamezna številka 14 vinarjev.	Na naročila brez denarja se ne ozira.		Reklamna vrsta po 1 kroni.	Štev. 3.

Akademsko društvo „Triglav“.

Petintridesetletnica akad. teh. društva „Triglav“ v Gradcu.

Slovenskemu narodu!

Prevzel sem z današnjim dnevom izdajateljstvo in uredništvo „Slovenskega Ilustrovanega Tednika“ ter stopam pred javnost s sledečim programom:

Ker je le v izobrazbi napredek, hočem z listom „Slovenski Ilustrovani Tednik“ širiti in poglobiti izobrazbo v najširše sloje ljudstva ter ga poučevati o svetu in življenju, da bo moglo uspešno biti boj za obstanek in napredek in da si pritorji blagostanje in srečo.

„Slovenski Ilustrovani Tednik“ bo **nepolitičen** list in bo prinašal slike in sestavke o zanimivih aktualnih dogodkih.

Prinašal bo poučne sestavke o zgodovini Slovencev, Jugoslovancev in sploh Slovanov — njih šege, pomen in bodočnost. Prinašal bo pa tudi o splošni svetovni zgodovini zanimivosti, ki so večje važnosti.

List „Slovenski Ilustrovani Tednik“ bo seznanjal z opisi in slikami čitatelje s svetom, posebno pa z našo slovensko domovino ter opozarjal na njene krasote in njeno imenitnost.

List „Slovenski Ilustrovani Tednik“ bo opisoval splošen napredek Slovencev, Jugoslovancev in sploh Slovanov. Opozarjal pa bo tudi na napredek drugih narodov ter kazal pota, da se Slovenci povzpnejo na kolikor mogoče visoko kulturno stopnjo.

— List bo prinašal razprave in slike o pripomočkih napredka: o **zdravstvu** (higijeni), **razumnem gospodarstvu** in **gospodinjstvu**, **obrtni**, **kupčiji**, **tovarništvu** in o **narodnem gospodarstvu na vseh poljih**. — List bo prinašal poljudne razprave in slike z vseh polj znanstva sploh, posebno še pa o **novejših pridobitvah tehnike**, **astronomije**, **kemije**, **fizike** itd., kar bo zanimalo vsakogar in kar mora znati vsak.

List „Slovenski Ilustrovani Tednik“ bo prinašal poleg aktualnih dogodkov in poučnih sestavkov tudi **zanimive spise zabavne vsebine**: **povesti**, **romane**, **uganke** itd.

Ne le zabavati in izobraževati ljudstvo bo namen lista „Slovenski Ilustrovani Tednik“ temveč **prav posebno še ljudstvo narodno vzgajati ter mu zbujati in krepiti narodno zavest**.

S tem le programom stopamo pred javnost in prosimo, da nas podpirate pri delu. Slovenske pisatelje vladno vabimo k **sotrudništvu**. Vsakdo naj pomaga kolikor more, da bo list res izvrsten, in da postane važen činitelj narodne prosvete.

Današnje številke še nisem vse jaz uredil, temveč jo je deloma še prejšnji urednik. Velecenjeni čitatelji naj torej oprostite, da še ta številka ne odgovarja programu, ki sem ga zgoraj razvil. Potrudil se pa bom in ker mi je dozdej že precej izbornih priznanih slov. pisateljev obljubilo sotrudništvo, upam da ustvarimo nekaj res vrednega.

Vabimo pa tudi na **naročbo** lista „Slovenski Ilustrovani Tednik“. Izhajal bo vsak petek ter bo stal celoletno le 7 K, pol leta 3:50 K in četrt leta 1:80 K. **Pridobivajte listu naročnikov, kajti le če bo imel obilo plačujočih naročnikov bo mogel uspešno vršiti svojo kulturno nalogo**. Prosim torej, razširjajte list. **Cena je izredno nizka, da si list pač lahko vsakdo naroči**.

Bali se ne bomo ni truda ni stroškov, da bo list izvrsten in da ga razširimo v vse sloje slovenskega naroda v mesta, trge in kmečka sela, kajti vsem je treba zabave in izobrazbe.

Naše geslo je: **Z izobrazbo k napredku, blagostanju in sreči naroda**.

V Ljubljani, dne 7. sušca 1911.

A. Pesek.

Petintridesetletnica akad. teh. društva „Triglav“ v Gradcu.

(Slika na naslovni strani.)

Minule dni smo slavili v Ljubljani pomembno slavlje: letos je poteklo petintrideset let odkar se je v nemškem Gradcu ustanovilo slovensko akademsko tehnično društvo „Triglav“. In ta jubilej je bil vreden, da se primerno proslavi in je vreden, da o njem in o jubilanu „Triglavu“ napišemo par besed.

„Triglav“ ni bilo prvo slovensko dijaško društvo na neprijaznih graških tleh. Pred njim imamo „Slovenijo“ (ust. 16. apr. 1848), ki sicer ni bila izključno dijaško, temveč politično — pozneje literarno — društvo, a so vendar slovenski akademiki tvorili velik del njegovih članov. Vsled Bachovega absolutizma pa je prenehala že l. 1850. Šele l. 1869 se ustanovi nato „Vendija“, ki so jo ustanovili slovenski graški tehniki. L. 1873. pa je prišla „Sloga“, vseslovansko društvo graških akademikov z univerze in tehnike. Toda obema društvoma ni bilo sojeno dolgo življenje; „Vendija“ je prenehala l. 1874, „Sloga“ pa 1875.

In v tej dobi je prišel „Triglav“. Dne 15. decembra l. 1875 se je vršil njegov prvi občni zbor pod predsedstvom Fr. Veršeca, poznejšega notarja v Sevnici († 1905). Med člani prvega društvenega leta nahajamo mnogo znanih imen: prof. Perušek, prof. Rutar, prof. Scheinigg, prof. Sket itd.

Društvo je bilo od začetka literarno-zabavno. Gojilo se je družabno življenje in predavanja ter petje. Pa tudi javno je nastopal „Triglav“ s prireditvami, ki so bile z narodnega stališča za graške Slovence velevažne. V domovini pa je prirejal izlete, da je seznanjal člane z lepoto slovenskih krajev in vzdrževal stike z odličnimi takratnimi rodoljubi. Od važnejših dogodkov teh časov je treba omeniti ustanovitev graške akademične podružnice „Družbe sv. Cirila in Metoda“.

In tako stoji „Triglav“ danes po svojem petintridesetletnem obstanku: zvest svojim tradicijam, pa vendar korakajoč naprej, vedno naprej.

Slavlje društvene petintridesetletnice je bilo prav lepo. Zbralo je od blizu in daleč premnogo društvenih prijateljev, bivših in sedanjih članov. V nedeljo dne 19. februarja je bilo dopoldne slavnostno zborovanje, opoldne banket v hotelu „Tivoli“, zvečer v deželni gledališču slavnostna predstava (Albinijeva opereta „Baron Trenk“) in nato v veliki dvorani „Narodnega doma“ ples, ki ga je obiskalo veliko število odličnih dam in gospodov iz prvih slovenskih krogov. Omenimo samo, da je ples posetil deželni predsednik baron Schwarz, grof Chorinsky, deželne vlade svetovalec Laschan, divizionar flmlt. Kuzmanek itd. Na čelu narodnih dam je pripela na „Triglavovo“ zastavo lep trak gospa dr. Tavčarjeva.

Anton Verovšek.

Te dni je obhajal petindvajsetletnico svojega delovanja pri slovenskem gledališču naš najpopularnejši igralec Anton Verovšek. Kdor pozna naše gledališče,

našo publiko in naše razmere, ta ve ceniti vztrajnost in delo 25 let. Slovenska javnost, občinstvo in igralci so pokazali, da znajo ceniti gospoda Verovška kot enega prvih in najboljših naših dramatičnih umetnikov. Ko je A. Verovšek nastopil pred 25. leti v „Revizorju“ prvič na našem skromnem odru, se je takoj videlo, da je slovenska drama dobila novo moč. V raznih Anzengruberjevih in drugih igrah, ki so se najbolj priljubile našemu občinstvu, je vstvaril A. Verovšek nekaj glavnih tipov. Največjo popularnost pa je dosegel s svojo naravno pristno kranjsko komiko v Govekarjevih narodnih igrah. Blaž Mozol, Krjavelj, Martin Krpan, to so bili naši prvi narodni tipi na našem odru in A. Verovšek jih je podal tako, da so se razširili v isti obliki tudi na naše provincijalne odre, kar je pospešilo razvoj našega ljudskega gledališča. Svoj talent kot komik je pokazal Verovšek v nešteti drugih burkah

Anton Verovšek.

pri nas, v Trstu in drugod ter je imel velik vpliv na mlajšo generacijo. Izkazal pa se je tudi v moderni drami. Kako dovršena je bila letos njegova igra v „Neznanki“ ali v „Vozniku Henšlu“. V A. Verovšku ima ne le ljubljansko gledališče, ampak slovensko gledališče sploh moč, ki je bila velikega pomena v razvoju naše gledališke umetnosti. Ob 25 letnem jubileju se tudi mi pridružujemo s svojimi gratulacijami in z željo, da bi kot igralec in učitelj mlajše generacije še dolgo mogel na našem odru vršiti svoje lepo kulturno delo.

Zahtevajte po vseh gostilnah, karnah, brivnicah itd. „Slovenski Ilustrovani Tednik“. Če ga nimajo, naj ga naroče!

Verovšek v ulogi Martina Krpana.

Argentinsko meso.

Argentinsko meso je bilo eno najvažnejših vprašanj zadnje dobe v Avstriji. Ker je bila pred par leti zaprta srbska meja, se je zelo občutno dvignila cena mesa in temu je mogel odpomoči edino dovoz mesa iz Argentine. Argentina je dežela v Južni Ameriki, ki ima obširne pašnike, po katerih se pasejo ogromne črede živine. Prej so pobijali živino samo zaradi kož, meso ni imelo nikake cene, ker ga je bilo preveč, pozneje pa so prišli na misel, da bi meso izvažali v Evropo. Napravili so velike klavnice, ki so združene s hladilnicami, kjer se meso takoj ohladi, odtod se spravi v ladje, ki so posebno za to pripravljene in se pripelje v Evropo. K nam se pripelja v Trst. Meso je zavito v čisto tkanino, tako, da je jako snažno spravljeno. 1 kg mesa v Trstu stane 70 vin. Colnina pa stane 30 vin. Te dni smo dobili že drugo pošiljatev iz Argentine. Dasi je vlada le nerada dovolila uvoz mesa, je vendar sedaj izprevidela, da s tem ne škoduje nobenemu stanu in

se bo poslej meso stalno dovažalo. Napravile se bodo tudi pri nas po mestih hladilnice, kjer se bo meso v velikih množinah shranjevalo. S tem se bo odpomoglo današnji veliki druginji. Preden argentinsko meso vkreajo v ladje, ga

dan na stotine ljudi. Za dolgimi mizami sedi občinstvo in prelistava časnike in knjige. Med temi je tudi obilo slovanskih, saj ima knjižnica poseben slovanski oddelek.

K uvozu argentinskega mesa v Avstrijo.

v posebnih ledenicah ohladi. Ko je meso ohlajeno, se skrbno osnaži in izpere vsak prašek. Nato se celi kosi zašijejo v snažne, platnene vreče, ki se nalože v ladje. Na sliki vidijo čitatelji hladilnico, snaženje mesa, vreče z mesom in ladjo, ki prevažajo meso iz Argentine v Evropo.

V mestni čitalnici čikaški.

Najbolj razvito čitalništvo imajo pač v Ameriki, ki stoji sploh na čelu vsemu razvoju človeštva. Naša slika nam nudi pogled v mestno čitalnico v Chicagi (Public Library), katero poseča dan na

Francoski minister zunanjih zadev.

Na Francoskem so dobili novo ministrstvo z radikalnim kabinetom Monis. Nas inozemcev ne morejo toliko zanimati ostali ministri, interesanten pa je za ne-francosko javnost minister zunanjih zadev Cruppi, ki je prej zasedal mesto finančnega ministra. Cruppi je znan kot prebrišan diplomat, dober jurist in ukusen pi-

Jean Cruppi.

satelj vsepovsod po svoji domovini. Doma je v Toulouse in njegovo rojstno mesto ga je kot generalnega advokata kasacijskega sodišča leta 1898 prvič poslalo v zbornico. Tam je njegov vpliv hitro rasel

V mestni čitalnici čikaški.

kmalu so ga volili za podpredsednika in ni trajalo dolgo, pa je postal voditelj radikalne leveice mesta Sarriena. Sedaj je Cruppi star 55 let.

Nenormalna roka zamorskega dečka.

Že zadnjič smo pokazali eno abnormiteto, osemprstno roko Rusa Anatorijeve, danes pa vidijo čitatelji roko zamorskega

Nenormalna roka zamorskega dečka.

dečka, ki je sicer popolnoma redno razvita, le da ima dva palca. Ta redkost ni baš tako nečuvna, kakor ona, o kateri smo govorili zadnjič, ali vendar jo je smatrati obžalovanja vrednim nestvorom in popačenjem narave. Sicer pa ne bi bilo treba kazati ravno afrikanske abnormitete, saj se najdejo enake nepravilnosti tu pa tam tudi na Slovenskem.

83 let star profesor — ženin.

Veliko pozornost je zbudilo dejstvo, da se namerava najstarejši učenjak med

83 let stari dr. Imanuel Bekker — ženin.

profesorji v Heidelbergu zopet oženiti. Ženin je 83 let stari sloviti učitelj prava dr. Imanuel Bekker, a njegova izvoljenka jih ima že tudi blizu 50 in kot vdova

odraslo hčer. Poroka bo nekako sredi marca. No, profesorji bi morali vendar biti pametni ljudje!

Razbita ladja na globini.

Veliko nevarnost za one ladje, ki plovejo v kanalu med Francijo in Anglijo, tvori polomljena in potrta francoska vojna ladja „Richelau“, katero mečejo in gonijo valovi širom morja, ne da bi jo bilo mogoče rešiti. Ladja je bila svoj čas običajna na skalnati plitvini in vsa posadka jo je morala zapustiti. Francoska vlada si je prizadevala z izdatnimi sredstvi, da reši ponesrečeni parobrod, ali ker je bilo vse za-

man, jo je prodala nizozemskim trgovcem kot staro železje. Parnikom omenjene trgovske družbe se je nato pač posrečilo, spraviti železnega velikana s čeri in hribin, ali pri vožnji v dok se je utrgala silna vrv iz žice, tako da so morali uporno ladjo zopet prepustiti njeni usodi na razburkanih valovih. Tudi poznejši poizkusi do danes niso nič pomagali. Ladje ni možno spraviti v varen pristan in ker vedno zdaj vihrajo morske burje, je nevarnost, da se kaka druga ladja ob njej poškoduje, tem večja, zlasti ker v imenovanem kanalu vedno križa vsa sila parnikov.

Profesor J. H. van 't Hoff †.

Profesor J. H. van 't Hoff †.

Najslovitejših kemikov eden, profesor berolinske univerze Jakob Hendrik van 't Hoff, je umrl v dobi 59 let. Van 't Hoff je bil rojen 30. avgusta 1852 v Rotterdamu kot sin praktičnega zdravnika in je postal že leta 1876 docent fizike v Amsterdamu, kjer je ostal, dokler ni bil leta 1894 poklican v Berlin. Van 't Hoff je bil član mnogih akademij, posestnik reda „pour le mérite“ (za zasluge) in je dobil leta 1901 Nobelovo nagrado v znesku 160.000 kron. Van 't Hoff pomeni „oni z dvora“, torej — Dvorski.

Kupujte „Slov. Ilustrovani Tednik“, izvod samo 14 vinarjev.

Razbita francoska ladja „Richelau“ na globini.

P. Charles Gadonne.

Starček, ki ga kaže slika, se sme pač po pravici smatrati za najstarejšega župnika na celem svetu. Letos dne 10. aprila

P. Charles Gadonne.

bode praznoval Charles Gadonne v Raches na Francoskem stopetletnico svojega rojstva. Znamenito pri tem možu je to, da še vedno uraduje in da se še nikakor ne misli umakniti v toli zaslužen pokoj.

Ivan mejni grof Pallavicini.

Namestnik grofa Ährenthala.

Avstrijski minister zunanjih zadev grof Ährenthal je sklenil iti po sklepu delegacijskih posvetovanj na dvomesečni dopust, da se okrepi po prestopu zimskem nerazpoloženju. Med dopustom bode vodil grof Pallavicini, najstarejši diplomat in avstroogrski poslanik v Carigradu, posle v ministristvu. Na mesto poslanikovo pa pride prvi sekcijski načelnik v zunanjem ministristvu baron Müller kot poslanik z izredno misijo. Ta novica je vzbudila veliko začudenje in splošno se je izražalo mnenje, da je ta dopust začetek Ährenthalovega konca. Če je to res, potem je pač verjetno, da ostane Pallavicini na svojem mestu in postane Ährenthalov naslednik.

Štiriletna umetnica Baby Watkins.

Na nekem londonskem odru nastopa sedaj štiriletno dekletce kot solo-pevka. Mala Baby Watkins, ki jo nazivajo po nje-

Štiriletna umetnica Baby Watkins.

nem rodnem mestu Ferndalewho „ferndalewsko ptico-pevko“, zasluži na teden 2 funta šterlingov in 10 šilingov, to je kakih 60 kron. Mala pevka preseneča poslušalce s čistoto svojega glasu in melodijskosti izražavanja. Splošno se pa smatra za barbarizem, če samogoltni ljudje tako izkoriščajo mlade in razvijajoče se talente otrok. Gotovo je namreč, da trpi moralni

in telesni razvoj zaradi preranega nastopanja v javnosti zelo, zelo, ker stoji močno pod neugodnimi vplivi in utisi. Tudi zloraba nešolanega organa je obsodbe vredna.

Izpremene v avstrijski generaliteti.

Čuje se, da se poveljnik četrtega vojnega zbora v Budimpešti, fcm. Viktor Schreiber kmalu loči od svojega službenega kraja in zapusti službo, ker namestila stopiti v pokoj. Istotako bode vpokojen dunajski mestni poveljnik fml. Reitz in njega nadomesti gm. List, ki je dosedaj poveljeval 49. infanterijski brigadi. Schreiber je sedaj v 61. letu svoje dobe. Učil se je v Krakovski artilerijski šoli in je služil pozneje kot oficir več let v generalnem štabu. Fml. Reitz se je bojeval leta 1878 v Bosni, je poveljeval pozneje pionirski kadetnici v Hainburgu, postal polkovnik in brigadir in končno poveljnik dunajske posadke. General je doslužil letos svoje štirideseto leto.

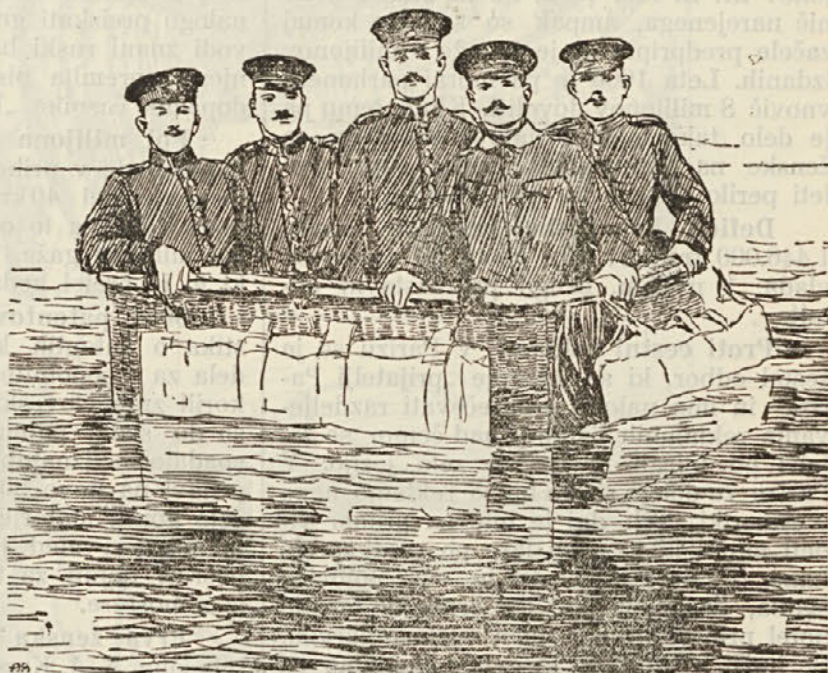
Nepremočljiva košara.

V predilnici v Kamnici (Chemnitz) preizkušajo košaro iz vlaken pavolnega drevesa, ki pa prav za prav nima s pavolo ničesar opraviti. Pri teh poskusih se je pokazalo, da so vlaknenca tako lahka in tako malo higroskopska — ona ne vsesavajo vode — da se bodo dala izborno uporabiti pri rešitvi potapljalčevih se oseb. Dosedaj smo bili navezani le na prazne mehove iz usnja ali gumija, odsedaj pa se bodo ti lahko napolnili z novo nepremočljivo snovjo, da postanejo varnejšim sredstvom. Naša slika kaže v vodi natopljeno košaro s plavalnimi blazinami, ki se ne zagreze, v kljub temu, da jo teži pet vojakov.

Bradato dekle.

Na Dunaju je zbuvalo nekaj časa splošno pozornost nenavadno dekle. Jadviga Košinska je pač najredkejši abnormalitet, kar jih je bilo kdaj videti. Ima namreč popolnoma razvito moško glavo z izrazitimi brki in brado. Pri tem pa se polna črna brada ne začneja pri svetlih laseh, ampak kodri so prepleteni s temno proggo. Gornji deli telesa do prs so čisto moškega in močnega značaja, dočim kažejo nižji deli žensko vitkost in gibčnost. Jadviga Košinska pa ni le telesno ne-

go tudi duševno zelo razvita in zasleduje vse dogodke, ki se vrše okrog njenega pojmovanja. Do svojega tretjega leta se ni prav nič razločevala od drugih deklet, potem pa je zapadla hudi bolezni, da so že vsi čakali na smrt. A ona je okrevala in obenem se je začel na nji goditi čudež. Prvi znaki njenega današnjega stanja so se začeli kazati in nihče ne ve, ali zaradi one

Nepremočljiva košara.

bolezni ali zakaj. Zdravniki vsaj, ki so jih povpraševali, niso izpoznali vzroka. Mala Košumlja je doma iz male vasi v poznanski pokrajini in je začela obiskovati tamošnjo šolo. Njen glas zveni precej moško, ali pri naglem govorjenju postane otročji. Opomniti je treba, da se mora tudi Jadviga vedno igrati s „punčko“.

Bradato dekle Jadviga Košinska.

Gm. Emil List.

Fcm. Viktor Schreiber.

Fml. Ludwig Reitz.

Zahtevajte

„Slov. Ilustr. Tednik“ v vseh gostilnah, kavarnah, brivnicah, čakalnicah i. t. d.

Drobiž.

Spomenik Viktorja Emanuela bi imel tvoriti letošnje leto, ko bo Italija slavila jubilej svojega zedinjenja, nekako središče slavnosti. Toda spomenik še danes ni končan in bo docela gotov šele morda danes 10 let! Že leta 1878 je parlament sklenil postaviti spomenik in votiral zanj 9 milijonov lir. In leta 1892, ko ni bilo še prav nič narejenega, ampak so se bile komaj začele predpriprave, je bilo že 8 milijonov izdanih. Leta 1900 je pa moral parlament vnovič 8 milijonov dovoliti. Kljub temu pa je delo tako počasi napredovalo, da so ženske na fundamentu sušile skozi dve leti perilo. Morda bo sedaj boljše.

Deficit Bruseljske razstave. znaša 1.446.000 frankov. Te vsote bo pokrivala vlada, 1 milijon, drugo pa razstavniki komite.

Proti cestni reklam. V Parizu se je sestel odbor, ki se imenuje „prijatelji Pariza“ in ima nalogo preprečevati razdeljevanje reklamnih listkov, nad čemur se šetaleci po ulicah in cestah zelo jezijo. V Parizu že delajo skoro hujšo reklamo nego v Ameriki. Teh dni je bilo na primer videti moža, ki je nosil lase po sredi sprekanke in sicer tako, da je ena polovica svetla, druga pa kot krt črna. S tem je hotel priporočati izbornost svojega barvila. Še hujši so vozovi, ki delajo reklamo za razne tingl-tangle, najhujši pa oni mnogi postopači, ki ti vsak čas pomolijo kaj pod nos in ti hvalijo svojo dvomljivo robo.

Koliko stane uradništvo? Pariški Journal des Chambres de Commerce objavlja statistiko o tem, koliko stane državna uprava po posameznih državah. Vsakega Švicarja stane 6, Belgijca in Nizozemca 7, Angleža 10, Nemca 13, Avstrijca 14, Italijana 20, Francoza 24, Ruso 33, Američana pa zgolj 3 1/4 frankov.

Žrtve kapitalizma. Kararski marmor je eden izmed najdražjih, toda kamnolomi, iz katerih se pridobiva, so še vedno zelo primitivno urejeni, brez varstva za delavsko življenje. Leta 1910. se je v teh kamnolomih ponesrečilo 1519 delavcev kot žrtve kapitalistične nenasitnosti. Kamnolome v Karari imajo razna delniška podjetja, pri katerih so udeleženi tudi francoski in angleški denarni zavodi. Mnoge nesreče bi se preprečile, kakor pišejo časopisi, ako bi se uvedli stroji za lomljenje in rezanje marmorja. Toda stroji so zelo dragi, dočim je delavsko življenje — zelo poceni in nič ne velja.

Imenitna svatovščina. V Bacs-Madarasu v Ogrskem Banatu, kjer prebivajo bogati kolonisti iz Švabskega, se je zadnjič poročil kmečki sin Jožef Schneider z Marijo Müller. Pojedina je bila pripravljena za 1400 gostov in je trajala od ponedeljka do četrtega. Snedli so: 1 spečenega vola, dve mladi govedi, 8 telet, 6 ovc, 650 gosi, 425 puranov, 1200 kokoši, 60 golobov, 5400 kruhov, 100 kil riža, spili pa 60 hektolitrov vina in 100 sodov piva. Igralo je pet godb.

Prosveta.

Slava kirurgije. V Parizu si je bilo pred nekaj časa pognalo mlado dekle v glavo kroglo, ki je šla v desni senec, prevrtala možgane in izstopila zopet na levem sencu. Kirurg Dauriac pa je nemudoma razkril možgane, očistil strelni kanal in ustavil kri, da se ni razlila v možgansko snov. Čez eno uro se je nato operirano dekle zbudilo iz narkoze in je prišlo k zavesti. Samomorilka je popolnoma okrevala, je govorila čisto pametno in se vsega

spominjala, le o svojem samomorilnem poskusu ni ničesar vedela. V toliko jo je zapustil spomin.

Turška univerza. Bolgarski listi javljajo, da namerava turška vlada v Prištini osnovati turško univerzo. Sultan sam bode baje o priliki svojega potovanja v Albanijo položil temeljni kamen zanjo.

Ruska ekspedicija v Kino. V Harbin se je napotila ruska ekspedicija, ki ima nalogo preiskati gnezdo kuge. Ekspedicijo vodi znani ruski bakterijolog Zabolotni in njega spremlja pisatelj Konduruškin kot dopisnik časnika „Rječ“.

Pol milijona gaže. Ruski basist Haljapio bode v prihodnji seziji tekom petih mesecev pel 40krat krog po Evropi in bode dobil za to od posebnega konzorcija pol milijona gaže. To je največja nagrada, ki jo je prejel kedaj kak pevec.

3000 patentov na aeroplane. Statistika o patentih kaže, kako marljivo se dela za izpopolnitev strojev, ki bi naj pokorili zrak človeški volji. V Washingtonu so do sedaj patentirali 3000 v to stroko spadajočih iznajdb in vsak mesec se jih prijavi na novo 90. Mnogi iznajditelji hočejo goniti motorje posredstvom elektrike in nekateri med njimi upajo, da se jim posreči dobiti za to svrhu celo elektriko iz atmosfere.

Prva ženska na ruski univerzi je bila ona N. J. Korsini-Utina, ki je vstopila na petrograjsko visoko šolo pred petdesetimi leti. Jubilantka še živi.

Ruske visoke šole. V ruski dumi so se razpravljale razmere na ruskih visokih šolah. Referent oktobrist Tenišev je v svojem govoru izvajal to, da so visokošolski profesorji zapeljivci visokošolske mladine ter da zasledujejo s svojim hujskanjem samo udejstvovanje svojih revolucionarnih teženj, dijak pa da uporabljajo pri tem kot divjačino, ki je za postreliti. Priglasilo se je še 54 govornikov.

Šala in smeh.

V rečeh svojega očeta. K pravdi nekega trgovca na Hesenskem je bil k zaslišanju povabljen tudi njegov sin. Ko pa je stopil komaj 14 letni deček v sodno dvorano, so vsi navzoči izbruhnili v gromovit smeh in celo sodnik se je zelo trudil, da bi ostal resen. Fant pa je tudi smešno zgedal. Malo telo je popolnoma izginjalo v velikanski suknji, ki mu je segala do pet. Hlače so bile široke in nagubane in čevlje je imel kakor čolne. V istem razmerju z njegovo osebo je bil ovratnik in klobuk, sploh vse kar je imel na sebi. V rokavi je imela čudna priča debelo gorjačo. Na vprašanje sodnika, kako se upa priti tako oblečen pred sodišče, je deček bojazljivo odgovoril, da se je tako zahtevalo v povabilu. Navzoči so se debelo spogledali. Fantek pa je zavihal rokav ter pridno iskal po globokih žepih, dokler ni privlekel na dan z zmagošlavnim obrazom povabilo k sodni razpravi, v katerem je bilo ukazano: „Pridite v rečeh svojega očeta pred sodišče!“ No, pričo so poslali domov, češ, da naj pride pred sodišče v lastnih rečeh, ker je bila njegova zunanost malo primerna resnosti cele zadeve.

Slovanski svet.

Pismonoše na smučeh. Poštno ravnateljstvo za Češko bo v prihodnji zimi pismonoše na deželi, ki opravljajo službo v goratih krajih, opremilo s smučmi.

Doslej se je dostikrat zgodilo, da zaradi snežnih zametov posamezne občine po dalje časa niso dobile pošte, ker so bila popolnoma zasnežene in je bila vsaka hoja nemogoča. Torej smuči se dajo tudi lepo praktično uporabiti.

Rusi proti židom. Guverner v guberniji Černigov je izdal ukaz, da naj se izženo iz gubernije vsi židi, ki niso najmanjše že 10 let nastanjeni v guberniji. Oblasti so ta ukaz baje, kakor zatrjujejo nemški listi, katerim pa ne gre mnogo vere, izvedli z vso strogostjo in nemški židovski listi poročajo, da so se dogajali pri tem strašni prizori.

Prodaja delnic „Ungaro - Croate“. Madjari bi hoteli na vsak način postati popolnoma lastniki te paroplovne družbe. Vso akcijo vodi „Ogrska trgovska in bančna delniška družba.“ Za akcije nominalne vrednosti 2000 kron jim ponujajo do 7000 kron. Nekateri delničarji-Hrvatje so že prodali svoje delnice; no, večina delnic je še vedno v hrvatskih rokah. Prizadevanja „Ogrske-trgovske bančne družbe“ podpira ogrska vlada. Pri nakupovanju teh delnic gre največ za to, da bi Hrvatje popolnoma potisnili iz njihovih podjetij na Jadranskem morju — gre pač za to, da dobe Madjari svoj Magyar-tenger (ogrsko morje).

Slovenski „Ilustrovani Tednik“ prodajajo:

Gorica:	A. Gaberšček, knjigarna. Fr. Likar, drž. kolodvor. P. Krebelj, Kapuc. ul. 1.
Celje:	Zvezna trgovina. Trafika v Nar. domu.
Maribor:	V. Weixel, papirna trgovina. Trafika na kolodvoru.
Trst:	A. Grammatikopolo, Piazza Barriera 7. Knjigarna Gorenjec, via Caserma 16. M. Trevisan, via della Fontana 22. A. Bruna, via del rivo 44.
Pazin:	Knjigarna Novak.
Kamnik:	M. Ažman.
Škofja Loka:	M. Žigon.
Bled:	J. Pretnar.
Komen:	A. Komel.
Ptuj:	Knjigarna Peteršič.
Zidani most:	Trafika na kolodvoru.
Št. Peter na Krasu:	Trafika na kolodvoru.
Jesenice:	Trafika na kolodvoru.
Pragersko:	Trafika na kolodvoru.
Novo mesto:	Knjigarna Kos.
Radovljica:	Oton Homan.
Kranj:	Knjigarna Ilirija.
Zagorje ob Savi:	Dragotin Korbar.
Postojna:	Jakob Marinič.
Rakek:	A. Domicelj.
Reka:	Knjigarna Terbojevič.

V Ljubljani se dobi „Slovenski Ilustrovani Tednik“ povsod.

PRVA ČEŠKA

splošna delniška družba za zavarovanje na življenje mi je poverila mesto višjega nadzornika za Štajersko, Koroško, Kranjsko in Goriško.

Dajem radovoljno in brezplačno vsa potrebna pojasnila glede raznih načinov zavarovanj na življenje. Tudi oni, ki žele preprevzeti pod zelo ugodnimi pogoji kako krajevno zastopstvo „Prve češke“ v zgoraj omenjenih deželah, naj se mi izvolijo prigrasiti.

Anton Pesek, Ljubljana, Marije Terezije c. 11.

Jubilejni spomenik.

Humoreska. Spisal Ferdo Plešec.

I.

Mestni oče Plešec je ležal v svojem počivalniku ter z zadovoljstvom prebaval svoje kosilo. Pri tem sladkem opravilu ni imel niti toliko eneržije, da bi odganjal sitne muhe od svojih tolstih rok. Prijetno se mu je že izgubljal njegov duh v mračno nirvano, kar nekdo mogočno potrka ob duri, in župan Sitnež, vidna glava malega mesteca tam nekje v slovenski domovini, vstopi s svečanostnim obrazom, postoji sredi sobice in jame mahati s cilindrom po zraku. Previdno se zravna oče Plešec na svojem počivalniku in pri tem opazi za županovim okroglim hrbtom še neko suho človeče v precej obnošeni črni obleki ter z velikansko ovratnico pod kocinasto brado.

„Dober dan, oče Plešec!“ pozdravi župan in se globoko oddahne.

„Dober dan!“ odvrne oče Plešec. „Kako pridem do te časti? Prosim, sedite, gospod župan.“

„A — han!“ sede počasi velevažna oseba. Poleg njega pa se spusti županov spremljevalec kar meni nič tebi nič na stol, v veliko osupljenje očeta Plešca, ki je temu obrabljenemu človeku prisodil kvečjem stopnjo novega diurnista. Že je hotel nahruliti ga z: „Vi, mož, kako se vedete v častiljivi družbi!“ kar mu ga župan predstavi:

„To je Miha Mihec, akademični kipar, gospod Plešec!“

„Me veseli!“ reče Plešec s pritajenim ogorčenjem. „Kamnoseka smo že kdaj rabili v našem mestecu. Nu, in če name-rujete ustanoviti se tukaj...“

„Oprostite, gospod Plešec,“ se oglasi župan s čudnim naglasom človeka, ki vse boljše ve, „akademičen kipar vendar ni navaden kamnosek, to je takorekoč že, že, že boljši kamnosek.“

„Saj ravno to sem hotel reči!“ hiti oče Plešec.

„Ali k stvari!“ povzame zopet župan tajnostno. „Morda ste že čuli, gospod Plešec, da praznuje naše mesto leto 500 letni jubilej, odkar je dobilo od tedanjega vojvode častni naslov in privilegije mesta?“

„Seveda vem! Saj se že celo leto ne govori pri nas o drugem, kakor o tem jubileju. Tudi v občinskih sejah smo že debatovali o tem. V vseh slovenskih dnevnikih in tednikih je bilo tudi kaj sličnega brati.“

„Kaj to, kaj to!“ prekine župan Pleščevo gostobesednost in zamahne zaničljivo z roko. „Kaj nam mari ljudska govorica in ščebetanje časniških vrabecev. Glavno je, da se je v občinski seji že oficialno sklenilo praznovati ta prigodek na naj-svečanostnejši način.“

„Spominjam se, gospod župan. Oprostite! Gospod kiparski akademik, prosim, ne čistite si nohtov; to me dela namreč nervoznega.“

„Po vašem ukazu, gospod občinski svetnik!“ de Miha Mihec in se prikloni proti Plešču. „Ali uvažujete, da čujem ta razgovor že v enajstič, in naravno se me poloteva dolgčas.“

„V enajstič?“ si misli Plešec. „Tedad je župan razpravljal o tem že z vsemi občinskimi svetovalci. To je brezobzirnost do mene! Čakaj, to mu zasolim o prvi priliki.“ Glasno pa reče: „Spominjam se, gospod župan, da. V proslavo jubileja smo

hoteli ali pričeti z novim vodovodom, ali pa otvoriti nekako zgodovinsko razstavo. Zedinili pa se nismo in smo določili, da imate vi, gospod župan, odločiti o tem.“

„Sem že, sem!“ reče župan važno in se ponosno nasloni nazaj. „Med dvema spornima točkama sem volil — tretjo. Ha, ha, ni li to dober dovtip?“

„Seveda je!“ pritrdi Plešec s kislim obrazom.

„In poleg tega je tudi moja ideja dobra. Seveda je! V spomin važnega jubileja postavimo sredi glavnega trga kip, ki bo domačine in ptujce še poznih časov spominjal na važni hip v zgodovini in razvoju našega staroslavnega mesta. Pri tem, mimogrede omenjeno, podpiramo tudi našo domačo umetnost“, dokonča župan in udari kiparja po rami.

„Kip?“ se začudi oče Plešec.

„Da, mramornat,“ pritrdi župan.

„Kip, to je kakor na pr. Prešernova Muza v Ljubljani,“ ugiba dalje oče Plešec.

„Da, nekaj takega,“ odvrne kipar.

„In to boste vi naredili?“ vpraša Plešec kiparja.

„Jaz, da!“

„Hm, napačno bi ne bilo!“ zamrmra po kratkem premisleku Plešec. „Ali svoje pomiselke bi imel. Hm, taka Muza! Jaz za svoj del... Ali javnost... Hm!“

„Saj Muze vendar ni treba!“ tolaži župan tankovestnega očeta Plešca. „Kar se pa vaših pomislekov tiče, boste jih lahko obrazložili pri sejah tozadevne jurije. Ves občinski odbor se namreč konstituira v umetniško jurijo, ki bo kiparju šla z nasveti in željami na roko. Na vas smem seveda trdno računati, gospod Plešec. Ali ne?“

(Dalje prih.)

Zamán.

Povest Henrika Sienkiewicza. — Poslovenil Podravski.

„Čul sem Gustava, ko mi je pravil nekaj o njej. Kdo pa je ona?“

„Je še mlada oseba, ki jo vsi poznamo. Žalostno je bilo njeno življenje. Ljubila je moje dni jurista Potkanskega, ljubila ga strastno, noro. Jaz se že ne spominjam več tega časa, toda Potkanski mi je še ostal v spominu. Bil je kaj vrl fant, zelo bogat in delaven, in ob svojem času ljubljene svojih staršev. Na kak način se je seznanil z vdovo, tega ne vem; ljudje so pravili marsikaj; znano mi je samo toliko, da sta se ljubila na smrt. Ona še takrat ni štela mnogo nad osemnajst let. Naposled se je Potkanski odločil, ter se z njo oženil. Kaj vse so počenjali njegovi sorodniki, da bi to preprečili, je težavno opisati, toda Potkanski, eneglična ščuka, je vztrajal na svojem, ter se navzlic vsem oviram oženil z njo. Le eno leto sta živela skupaj. Kar pa se je njega lotila vročinska bolezen in umrl je, pustivši jo kakor na mestnem tlaku, zakaj premoženje je pobrala rodbina. Otrok, ki je ostal, je tudi umrl in ona je ostala sama in ko bi ne bilo Gustava, evo, bila bi ugonobljena tudi ona.“

„Kaj Gustav!“

„Čudeže je delal. Z revnimi sredstvi je pozval Potkanske k plačilu. — Bog vé ali bi bil pravdo dobil, zakaj to je velikanška rodbina; dosegel pa je vendar toliko, da so se zavezali, hoteč se izogniti škandalu, plačevati ji neko skromno pokojnino do smrti.“

„Dobro se je potegnil.“

„Da, da! Ko bi ti poznal njegovo krepko voljo! A pomni, da je bil tedaj prvo leto na vseučilišču, brez znancev v tujem mestu, brez sredstev. Moj dragi:

bogatin si more pomagati — revež si pa mora.“

„A kakšne dolžnosti je imel do nje?“

„Bil je prijatelj Potkanskega, toda to je še malo; ljubil jo je očitno, preden je postala njegova žena, ni pa se drznil se ji bližati; sedaj pa tega ne skriva več.“

„A ona?“

„E, e, ona je od časa, kar sta jo zadel ti dve nesreči, postala popolnoma otprnela — postala je blazna. Niti ne ve, kaj se godi z njo, ne zmeni se za nič, sicer pa jo ogledaš še danes, ker prihaja semkaj vsak dan.“

„S kakim namenom?“

„Pravim ti, da je blazna. Čuje se govorica, da je srečala Potkanskega prvokrat v beznici, torej sedaj bržkone ne verjame, da je umrl, marveč da hodi po svetu, kakor to navadno znajo blazni. Resnica, ko bi vstal od mrtvih in bi ne prišel naravnost k njej, bi ga našla gotovo tukaj. Ha! nemara jo spominjo na Potkanskega; pri njima je bilo že dokaj mladih ljudi.“

„A da ji Gustav dopušča zahajati semkaj?“

„Potkanski kaj takega gotovo ne bi dopustil, toda Gustav, on ji ne zabrani ničesar.“

„A kako ravna ona z njim?“

„Kakor z mizo, stolom, krožnikom ali klobčičem sukanca. Dela se, kakor bi ga ne videla, toda ne ogiblje se ga, marveč je zmerom malomarna, apatična. Njega mora to boleti, toda to je njegova stvar. A evo, tu jo imaš, prišla je ravnokar ondi na levo.“

Ko je vdova vstopila, so navzoči gostje nekoliko vtihnili; dohod te skrivnostne ženske je napravil vsekdar velik vtis. Bila je več nego srednje rasti in vitke postave; lice je imela podolgovato, svetle lase in črne oči; njene roke in prsi, dasiravno

slabotne, so imele vendarle okroglo polno deklško obliko; čelo je bilo komaj mōči opaziti; potisnjeno nazaj, je bilo videti otožno, resno, kakor bi bilo iz mramorja. Oči so ji čepale globoko pod čelom kot v nekaki senci; od zgoraj so bile zavarovane s kaj nežnim lokom obrvi. Čudne so bile njene oči: njih barva je bila jeklena, slična polikanemu jeklu, vsekakor pa je bila to prava svetloba. Bila pa je tudi le svetloba in nič drugega; pod tem bleskom je nedostajalo toplote in globokosti misli. Lahko si rekel o teh očeh, da gledajo, pa ne vidijo ničesar. Niso vstvarjale v domišljiji predmeta, marveč so ga samo odbijale. Tičal je v njih neki hlad, ki se je komaj dal opisati; k temu še dodajmo, da njene trepavnice niso pomežikovale nikdar, da so se njene zrenice nekako čudno gibale, kakor bi se mehanično za nečim obračale in ga iskale.

Ostalo vdovino lice je bilo primerno očem; usta je imela vzbočena nekoliko navzdol in barva njenega obraza je bila enakomerna, motna, blede ter je odsevala nekoliko začrnelo. Ni bila ne zala, ne dična, marveč samo lepa. Najbolj čudno pa je bilo pri njej to, da se ti je kazala po obrazu kakor mrtva, v vsej njeni postavi pa je tičalo nekaj, kar je vleklo k sebi moško stran človeške narave. To jo je tudi delalo mično. Bila je do najvišje stopnje kip, kakor tudi ženska do najvišje stopnje. Vlekla je k sebi in odbijala obenem. Gustav je čutil to najbolje. Težavno mu je bilo strinjati se z ono hladno mrtvoto, radi tega se ti je tudi zdelo, da vtisi, katere je zbujala, niso prihajali od nje, marveč so bili njej tuji.

Bil je to nekaj spavajoč cvet; bolest jo je tako napravila. Zares, vdarci, ki so jo zadeli, so bili slični vdarcem kija po glavi. Zabiti ne smemo, da sta na poti

življenja te ženske dve krsti končali njeno srečo. Kot deva je znala ljubiti; oni, katerega je ljubila, že ni živel; kot žena in mati je povila otroka, otrok pa ji je umrl. To kar ji je dajalo právo, kar je bilo povod in posledica njenega življenja, je izginilo. Od tega časa je nehala živeti, marveč je samo živetarila. Predstavimo si rastlino, katero obrežejo od zgoraj in spodaj — to je bila ona. Oropana minulosti in bodočnosti, je iz početka nosila v sebi kalne pojme nesramne krivice, ki so ji jo storili. V prvi svoji največji bolečini je zastavila — a težavno je poizvedeti komu — vprašanje: čemu se je to zgodilo? A odgovora ni bilo ne izpod neba, ne iz zemlje, ne iz polja, ne iz gozda; krivica je ostala krivica, solnce je sijalo in ptice so popevale kakor nekdanj. Potem se je to nesrečno srce skrčilo samo vá-se od lastne bolesti in je otrpnilo. Odgovora ni bilo, prišla pa je blaznost; tedaj je izgubila vero v to, da bi bil njen mož umrl, zakaj mislila si je, da je vzel jokajoče se dete na svoje roke, ter šel nekam z njim, od koder pa se vsak hitro povrne. Med tem ga je, nesposobna za kake druge misli, iskala z onim zoprnim, mehničnim gibanjem svojih oči. Zahajala je v klub, misleč si, da ga ondi najde, kjer ga je spoznala. Na svojo nesrečo ni umrla. Nasprotno pa se je našla krepka roka, ki se je prizadevala, izvabiti jo iz zblodnelosti, in prsi, ki so jo hotele še ogreti. To prizadevanje je bilo sicer zamán, vsekakor pa ji je rešilo življenje. Gustavova ljubezen, ki jo je obdajala kakor pajek, ki prede svojo nit, z rešitvijo in varstvom, ji ni pustila iti iz sveta. Njegov glas ji je klical: „Ostani!“ torej najsi tudi nanj ni bilo odmeva, je vendar le ostala, kajpada brez zavesti o sami sebi, trpna, kakor nekaka reč, ne pa kot človeško bitje. (Sledi.)

Današnje številko smo še poslali nekaterim na ogled ter prosimo, da se naroče na „Slov. Ilustrovani Tednik“. Priložili smo vsem položnico. Tisti, ki so naročnino že vplačali, naj vporabijo položnico v to, da nam pridobijo vsaj enega novega naročnika in naj vpošlje naročnino. Agitirajte za Slov. Ilustr. Tednik, da se razširi po vsej slovenski domovini.

Za Ameriko znaša naročnina celoletno 12 K, ker je poštnina zelo visoka in se mora vsaka številka dobro oviti.

Za Slovence izvanredna prilika!

V lepem in ravnem slovenskem kraju blizu Celovca je takoj na prodaj lepo posestvo obstoječe iz hiše, hleva, svinjaka in velikega vrta. Čisto blizu je okoli 14 johov najlepših njiv in krog 12 johov gozda, potem tudi lep pašnik in del lovišča. Vse skupaj stane samo 14.000 K, plačati se pa mora takoj najmanj 5000 K. Lepa priložnost tudi za manj premožne in tudi za vpokojence.

Vpraša se pri lastniku g. A. Renko v Celovcu.

Edina slovenska kislá voda Tolstovrška slatina

je izbornó zdrávilná in osvežujoča namizná voda.

Slovenci zahtevajte povsod Tolstovrško slatino.

Naroči se pri oskrbníštvu, pošta Guštanj (Koroško) in pri založnikih kislíh vod.

Kolinska kavina primes je najboljše blago te vrste. O tem se je gotovo vsak že prepričal, kdor jo je poskusil le enkrat. Ker je Kolinska tovarna v Ljubljani poleg tega domače podjetje — edino te vrste na celém slovanskem jugu — zato Kolinsko kavino primes kar najtopleje priporočamo V nobeni slovenski rodbini je ne sme manjkati!

Naročite Slov. Ilustr. Tednik in pridobivate mu naročnikov. Čim več bo imel naročnikov, temveč gradiva in slik bo lahko prinašal. Agitirajte torej za Slov. Ilustr. Tednik in inserirajte v njem!

Lovske puške

vseh sestav, priznано delo prve vrste z najboljšim strelnim učinkom priporočá

Prva borovska orožnotovarniška družba

Peter Wernig,

družba z omejeno zavezo v Borovljah, Koroško. — Ceniki brezplačno in poštne prosto.

Zalogo Tolstovrške slatine

imajo v Ljubljani

Šarabon, Sv. Petra c.

Mencinger, Sv. Petra c.

Rus, Marije Terezije c.

VSEM

trgovcem, občinam in korporacijam se priporočá, da se obrnejo po cenike in načrte na

IVANA REBEKA,

ključavničarskega mojstra v Celju, preden si naročijo velike premostne tehtnice pri tujih firmah. Imenovana je edina nar. tvrdka te stroke na Štajerskem.

SLOV. ILUSTROVANI TEDNIK

je edini slovenski list te vrste.

Čitajte ga in širite! Naročajte ga in oglašujte v njem!

Glavna zaloga Ciril in Metodovega pisalnega črníla.

Priporočam slav. občinstvu le to vrsto črníla v nakup, ker je res najboljše kakovosti, cena pa enaka drugim črnílom. Zahtevajte to narodno blago v vsaki trgovini.

Razpošílja na vse strani.

Razglednice

yseh vrstí komad po 2, 4, 6 v i. t. d. v velikanski izbiri. Šolske in pisarníške potrebščíne po čudovito nizki ceni.

VILKO WEIXL, Maribor, Štajersko.

Gornja gosposka ulica 33.

Na drobno in debelo.